

วิทยานิพนธ์นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางกายภาพของพื้นที่ และเส้นทางคมนาคม บริเวณชายหาดป่าตอง เพื่อนำมาใช้เป็นรูปแบบในการจัดการความปลอดภัยเส้นทางอพยพหนีภัย โดยได้คัดเลือกพื้นที่ศึกษาริเวณช่วงถนนทวีวงศ์ตัดกับถนนบางลา และรายฎร์อุทิศ 200 ปี เป็นพื้นที่ที่เป็นหมายในการศึกษา

ผลการศึกษาในเรื่องนี้ ได้ชี้ให้เห็นว่า จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาบังพื้นที่ศึกษา หากมีจำนวนเกินกว่า ศักยภาพในการรองรับของพื้นที่แล้ว ก็จะมีผลกระทบต่อระยะเวลาในการเคลื่อนย้าย ความเร็วและ กระแสการเคลื่อนย้ายของกลุ่มคน ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการจัดระบบบริหารจัดการความปลอดภัย ของเส้นทาง เมื่อเกิดภัยอันตราย หรือภัยพิบัติในระดับที่แตกต่างกัน จนกระหั่งถึงขั้นวิกฤต

เพื่อให้มีจัดการเส้นทางการอพยพหนีภัยให้มีความปลอดภัยสูงสุด และมีประสิทธิภาพมาก ขึ้น จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มจังหวะความดังของสัญญาณเตือนภัยให้มีจังหวะเสียงหลากหลาย ระดับ และครอบคลุมในพื้นที่ 3,000 เมตร จัดซ้อมการอพยพหนีภัย ติดตั้งหอกระจายเสียงและเตือนภัยเพิ่มขึ้น รวมทั้งให้มีการจัดระบบการจราจร การใช้ประโยชน์พื้นที่ ทบทวนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และ เพิ่มความร่วมมือระหว่างกันอย่างใกล้ชิด

The objectives of this thesis are to study the general characteristics of the study area (Thawewong part I and II, Thawewong junction and Bangla Roads), including the communication road at Patong beach. The results of this study will propose several ideas for safety management system in terms of emergency evacuation routes at Patong beach.

The study shows that the increase of tourists at the study area is not only the impacts on the carrying capacity, speed, flow and time for passage of evacuee in certain conditions (normal, uncertain and crisis situation), but also the effects to the safety management system.

Having the maximum safety management and increasing efficiency : the sirens should cover to 3,000 meters from the beach with the several rhythms in warning system ; evacuation exercises are needed ; reconsideration the traffic and land uses system along the beach and study areas and closed cooperation and coordination with local people, communities and other parties.